

SXEDIO.91E

21.1.1940: Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΜΠΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΕΖΗΣΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΕΥΚΡΟΣ ΑΝΘΙΑΣ

Ο ποιητής και δημοσιογράφος της εφημερίδας "Ελευθερία" Τεύκρος Ανθίας είχε την ευκαιρία να επισκεφθεί τους κυπρίους στρατιώτες, μέλη του εκστρατευτικού σώματος της Κύπρου, κατά την παραμονή και εκπαίδευση τους σε στρατόπεδο της Αιγύπτου.

Εγγραφε στις **21** Ιανουαρίου **1940**:

"Ήταν Δευτέρα απόγευμα, όταν έφθασα στο Κάιρο. Και μια από τις πρώτες μου φροντίδες ήταν αυτό: Να μάθω πως περνούν τα φανταράκια μας, πως θα μπορούσα να συναντήσω μερικούς είτε στο δρόμο, είτε σε κανένα κέντρο, αν κατεβαίνουν συχνά στην πόλη, κι' αν έρχονται σε επαφή με κυπρίους εγκατεστημένους στο Κάιρο.

Ο Πρόεδρος της Κυπριακής Αδελφότητας κ. Γ. Λεβέντης, που έδειξε κιόλας εξαιρετικό ενδιαφέρον για τους στρατιώτες μας, μου έδωσε όλες τις σχετικές πληροφορίες.

Μετά τις πέντε, κάθε δειλινό, είναι ελεύθεροι να κατέχωνται στην πόλη, να γυρίζουν όπου θέλουν και να επικοινωνούν με φίλους ή γνωστούς των. Υπάρχει τακτική και φθηνή συγκοινωνία. Πολλοί απ' αυτούς έχουνε ήδη γνωρισθή με αρκετόν κόσμο και φιλοξενούνται συχνά από διάφορες οικογένειες.

Οι Κύπριοι του Καΐρου τους αγαπούν ιδιαίτερω και επειδή τους αναγνωρίζουν από την ειδική στολή τους με μεγάλη προθυμία τους προσφέρουν τη συντροφιά και τη στοργή τους.

Εξάλλου, τα γραφεία της Κυπριακής Αδελφότητας είναι στη διάθεση τους. Μπορούν να τα επισκέπτονται όταν θέλουν. Και εκεί βρίσκουνε πάντα αδελφική υποδοχή, Ο κ. Λεβέντης, ως Πρόεδρος και οι άλλοι σύμβουλοι, είναι πρόθυμοι να τους παράσχουν

κάθε δυνατή εξυπηρέτηση και να ενδιαφερθούν για κάθε ζήτημα που τους αφορά είτε ως άτομα είτε ως σύνολο.

Ετσι οι Κύπριοι στρατιώτες έχουν εξασφαλισμένη μια στοργική παρακολούθηση. Και επειδή ο Πόεδρος της Αδελφότητας, εξ αιτίας σχέσεων του με το Στρατηγείο και με τις άλλες αρμόδιες αρχές, είναι σε θέση να τους φανεί χρήσιμος, σε διάφορες περιπτώσεις, διατηρεί στενή επαφή μαζί τους και τους παρέχει αρκετές και θετικές εκδουλεύσεις.

Και στις τρεις αποστολές των κυπρίων στρατιωτών, η Αδελφότης εφρόντισε να κάμει ενθουσιώδη υποδοχή. Και τελευταία, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, διωργάνωσε ειδικό χορό στην αίθουσα της φιλαρμονικής του Καΐου όπου τα φανταράκια μας έπερασαν μια ευχάριστη βραδυά. Τα Χριστούγεννα τους έγινε ένα μεγάλο και πλουσιώτατο γεύμα στο ξενοδοχείο "Σεμίραμις". Και όλοι γλέντησαν μαζί με τους αξιωματικούς τους μερικές ώρες.

Μες την απέραντη πόλη του Καΐρου, δεν είναι εύκολο να συναντήσει κανείς κυπρίους στρατιώτες, όταν δεν ξαίρει που συγχνάζουν. Δεν είναι όμως σπάνιες οι περιπτώσεις, που ιδίως στους κυριώτερους δρόμους, βλέπει μερικούς να περνούν από μπροστά του. Τυχαία, τους συναντά και σε κινηματογράφους και σε διάφορα κέντρα.

Είχαν περάσει δυο-τρεις μέρες, χωρίς να κατορθώσω να πλησιάσω κανένα από τους γνωστούς μου στρατιώτες. Μα κάποιο βράδι με σταμάτησαν δυο απ' αυτούς και μιλήσαμε λίγη ώρα. Η χαρά μου και η χαρά τους ήταν μεγάλη. Μου ζήτησαν πληροφορίες για την κατάσταση στην Κύπρο, για συγγενικά τους πρόσωπα, για ό,τι τους ενδιαφέρει ιδιαίτερα, Και φαίνονταν ευτυχισμένοι, γιατί έπαιρναν νέα από την πατρίδα τους.

Η αλληλογραφία με τους δικούς των δεν απαγορεύεται βέβαια. Αλλά όπως συμβαίνει και με τα ιδιωτικά γράμματα, γίνεται κάποια καθυστέρηση στις

επιστολές των. Κι' αυτό τους στενοχωρεί γιατί αργούν να πάρουν ειδήσεις απ' το σπίτι τους.

Δεν ξαίρω αν θα μπορούσαν να γίνουν ειδικές διευθετήσεις για τη διευκόλυνση της τακτικής αλληλογραφίας των στρατιωτών μας με τη Κύπρο. Νομίζω όμως πως οι εδώ αρμοδιοί είναι δυνατόν να κάμουν σχετικά διαβήματα, ώστε να μη καθυστερούν τα γράμματα στην εκεί λογοκρισία ή οπουδήποτε αλλού.

Στους συγγενείς των στρατιωτών έχω να συστήσω κάτι που ασφαλώς θα καταστήσει ευκολότερη την επικοινωνία τους μ' αυτούς. Να είναι λιγόλογοι στα γράμματα τους. Και προπαντός να γράφουν καθαρά.

Τα κυπριακά νέα, όπως είναι φυσικό, ενδιαφέρουν ιδιαιτέρως τους στρατιώτες μας. Θέλουν να παίρνουν κυπριακές εφημερίδες. Και δεν είναι δύσκολο, νομίζω να ικανοποιηθεί η επιθυμία τους, εκτός του ότι κι οι συγγενείς των μπορούν να τους στέλλουν κάθε εβδομάδα, είναι δυνατόν να σχηματισθεί μια Επιτροπή που ν' αναλάβει όχι μονάχα την τακτική αποστολή εφημερίδων, αλλά και βιβλίων, προ πάντων φιλολογικών.

Ο Ελληνικός τύπος της Αιγύπτου και προ παντός το "Φως" του Καΐρου δημοσιεύει Κυπριακές ανταποκρίσεις και ειδήσεις. Μα οι στρατιώτες μας δεν ικανοποιούνται με αυτές. Διψούν για περισσότερα κυπριακά νέα.

Πως παρακολοηθούν τον τύπο του Καΐρου το διεπίστωσα κι' από το γεγονός ότι αρκετοί είχαν διαβάσει την προαγγελία της διάλεξης μου, που έδωσα στο Ελληνικό Κέντρο και έσπευσαν να παρευρεθούν. Το αναφέρω αυτό γιατί αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω τη συγκίνηση που μου χάρισε η παρουσία τους και η ανθοδέσμη που μου πρόσφερε εκ μέρους των Κυπρίων στρατιωτών ο γνωστός συνάδελφος και σήμερα Λοχίας Ε. Ιακωβίδης. Μαζί επήρα κι' ένα γράμμα που μου μετέδιδε τον εγκάρδιο χαιρετισμό τους, με λόγια πολύ τιμητικά για το ποιητικό μου έργο.

Μετά τη διάλεξη συνεννοηθήκαμε να συναντηθούμε σ' ένα κινηματογράφο όπου θα

μαζεύονταν όλοι οι Κύπριοι στρατιώτες. Μα δυστυχώς δεν έγινε αυτό, γιατί δεν τέλειωσαν μερικές διατυπώσεις που χρειάζονταν για την έκδοση της σχετικής άδειας.

Βορειανατολικά του Καΐρου σε απόσταση μισής ώρας περίπου με αυτοκίνητο, βρίσκεται ο κάμπος της Αμπασίας, όπου είναι κι οι Κύπριοι στρατιώτες εγκατεστημένοι. Εκεί υπάρχουν κι άλλες στρατιωτικές μονάδες. Από Αγγλους, Μαλιτζούς, Ινδούς κλπ. Οι "μουλάρηδες" της Κύπρου δεν είναι βέβαια στην Αμπασία. Έχουν σταλθεί στο Δυτικό Μέτωπο, όπως αναγγέλθηκε απ' το Πρακτορείο Ρέουτερ.

Οι Κύπριοι στρατιώτες ζουν σε χωριστό μέρος.

Είναι ακόμα χωρισμένοι κι' απ' τους "ντόπιους" Κυπρίους δηλαδή το εθελοντικό σώμα που έχει σχηματισθεί από Κυπρίους της Αιγύπτου. Οι τελευταίοι αυτοί προέρχονται από την Αλεξάνδρεια και το Κάϊρο κυρίως. Κι ο αριθμός τους υπερβαίνει τους 500.

Για να επισκεφθεί κανείς την Αμπασία χρειάζεται ειδική άδεια που δεν παραχωρείται τόσο εύκολα. Πρέπει ν'απευθυνθεί κανείς στο Στρατηγείο του Καΐρου. Να περάσει απ' όλα τα αρμόδια γραφεία για να εκθέσει το σκοπό της επισκέψεως του, Και νάχει προπαντός, συστάσεις από γνωστά στο στρατηγείο πρόσωπα.

Εμένα με διευκόλυνε πολύ η μεσολάβηση του κ. Γ. Λενέντη, Προέδρου της Κυπριακής Αδελφότητας. Με παρουσίασε πρώτα στον Αγγλο Πρόξενο κι ύστερα στον τμηματάρχη του στρατηγείου κάπταιν Σάμμετ, που ανέλαβε να κάμει όλες τις απαραίτητες διευθετήσεις για την πραγματοποίηση της επιθυμίας μου.

Έπρεπε να ληφθεί άδεια από τον Επιτελάρχη και να ειδοποιηθεί ο διοικητής των κυπρίων στρατιωτών για να ορισθεί και η ημέρα της επισκέψεως.

Είχα ζητήσει να μου επιτραπεί και η λήψη φωτογραφιών, Κι η αίτηση μου έγινε δεκτή, έπρεπε όμως να περάσω από τα γραφεία της Λογοκρισίας για να συνεννοηθώ με τον αρμόδιο αξιωματικό.

Οι διατυπώσεις τέλειωσαν αρκετά γρήγορα.

Ο επιτελάρχης με δέχθηκε στο γραφείο του με πολλή ευγένεια. Και προθυμοποιήθηκε να επιτρέψει την δημοσιογραφική μου έρευνα στην Αμπασία. Μίλησε κολακευτικά για τους κυπρίους στρατιώτες κι' απ' όσα είτε έχω αντιληφθεί το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του γι' αυτούς. Είναι καλοί στρατιώτες με αντίληψη και με καλή διάθεση.

Ο αξιωματικός της Λογοκρισίας που επισκεφθήκαμε ευθύς αμέσως έδειξε τη ίδια ευγένεια. Και ανέλαβε να με διευκολύνει στο ζήτημα των φωτογραφιών, δηλαδή να πάρει το φιλμ και να το στείλει στην Κύπρο, για να μας δοθούν οι φωτογραφίες με τον ασφαλέστερο τρόπο.

Κατεβαίνοντας στην είσοδο του στρατηγείου σταθήκαμε για μια στιγμή μπροστά σε κάτι τοιχοκολλήσεις, τα τελευταία τηλεγραφήματα διαταγές κτλ. Ανάμεσα σ' αυτό και ένα έντυπο με μεγάλα γράμματα. "Μη βοηθείτε τον εχθρό. Απροσεξία στην ομιλία σας είναι πιθανόν να προδώσει σοβαρά μυστικά".

Η ειδοποίηση αυτή που είναι τόσο δικαιολογημένη εξηγεί το πνεύμα που διέπει τις στρατιωτικές αρχές κι'ως προς το ζήτημα της παραχωρήσεως αδείας για την οποιαδήποτε επαφή με το στρατό. Οι διατυπώσεις που χρειαστήκαμε για να επιτραπεί η δημοσιογραφική μου έρευνα στην Αμπασία, δικαιολογούνται απολύτως.

Σάββατο πρωί. Εξω από το στρατηγείο μας περιμένει ένα αυτοκίνητο. Θα με συνοδέυσουν ο κάπταιν Σάμμερ, ο κ. Λεβέντης και ο διηγηματογράφος μας Νίκος Νικολαΐδης που τώρα βρίσκεται στο Κάϊρο.

Είναι μια μέρα γλυκιά, γεμάτη φως, γαλήνια και θερμή, σαν ανοιξιάτικη. Ολη η πόλη σφύζει από ζωή και κίνηση, Πρέπει να περάσουμε από τους πιο κεντρικούς και πολυθόρυβους δρόμους, να φθάσουμε στ'αν πλατεία του σιδηροδρομικού σταθμού κι' απ' εκεί να τραβήξουμε ολόισα για να βγούμε έξω παό το Κάϊρο, ακολουθώντας μια μεγάλη λεωφόρο.

Σε μερικά λεπτά αφήνουμε πίσω μας τα πανύψηλα κτίρια , τις πολύωρφες οκέλλες και τη μεγάλη κίνηση.

Προχωρούμε ανάμεσα σε μια δενδροστοιχία και έχουμε τη εντύπωση πως φθάσαμε κι όλες σε μιαν ωραία εξοχή. Κάμπος απέραντος ξανοίγεται μπροστά μας. Και για μια στιγμή νομίζουμε πως απομακρυνθήκαμε πολύ από το Κάϊρο, ενώ η απόσταση που μας χωρίζει από αυτό είναι ασήμαντη.

Διασταυρώνουμε μια σιδηροδρομική γραμμή και προχωρούμε σε ένα άλλο δρόμο που οδηγεί στα παραπήγματα των κυπρίων στρατιωτών. Πλησιάζοντας, βλέπουμε ένα απέραντο γήπεδο όπου βρίσκονται διασκορπισμένες μπαράγκες και σκηνές (τέντες).

Είναι η ώρα των γυμνασίων. Κι όλοι οι στρατιώτες μας είναι απασχολημένοι. Χωρισμένοι σε ομάδες ασκούνται στην χρήση του όπλου, του οπλοπολυβόλου και του μυδραλλιοβόλου. Οι πρώτες δύο αποστολές έχουν ήδη προοδεύσει αρκετά. Ενώ η τρίτη που ταξίδευε μαζί μου διδάσκεται ακόμη τη χρήση του όπλου.

Θα τους δούμε όλους από κοντά και θα παρακολουθήσουμε τα γυμνάσια τους.

Πριν από αυτό περνούμε απ' τα γραφεία του στρατοπέδου και με συνοδούς τον διοικητή και δυο αξιωματικούς πηγαίνουμε να επισκεφθούμε τα παραπήγματα.

Στες μεγάλες αυτές μπαράγκες έμεναν ως πριν λίγες μέρες οι στρατιώτες μας. Τώρα όμως τους έχουν βάλει σε σκηνές. Σε κάθε σκηνή κοιμούνται τέσσερις στρατιώτες.

Μας ενδιαφέρει ιδιαίτερος η κουζίνα τους. Γι' αυτό οι αξιωματικοί μας οδηγούν εκεί και μας δίδουν πληροφορίες για την τροφή των στρατιωτών.

Το ζήτημα της τροφής των κυπρίων στρατιωτών έχει απασχολήσει ιδιαίτερος τις αρμόδιες αρχές. Το εγγλέζικο συσσίτιο δεν τους ικανοποιούσε. Οχι γιατί είναι ελαττωματικό στην ποιότητα του ή γιατί δεν αρκεί για τη συντήρησή τους.

Δεν τόχουν συνηθίσει και φαίνεται πως δεν μπορούν να το συνηθίσουν οι Κύπριοι που οι προτιμήσεις τους είναι αλλιώςτικές.

Εμαθαν να τρώνε πολύ ψωμί. Και έχουν αδυναμία στην ανατολίτικη κουζίνα, όπως όλοι μας. Γι' αυτό έγινε ότι ήταν δυατό για να ικανοποιηθούν τα γούστα των στρατιωτών μας. Τους δίνουν περισσότερο ψωμί και έχουν καταρτίσει ξεχωριστό εδεσματολόγιο πολύ διαφορετικό από το εγγλέζικο. Ωρισαν μαγείρους με την εντολήν να παρασκευάζουν τα φαγητά σύμφωνα με την επιθυμία των κυπρίων. Και διαρκώς προσπαθούν να τους ευχαριστήσουν.

Τις μέρες μάλιστα που ήμουν στο Κάϊρο υπήρχε σκέψη να προσλάβουν από διάφορα ρεστωράν κυπρίους ειδικούς μαγείρους. Μ' αυτό τον τρόπο η τροφή των στρατιωτών μας θα έχει γίνει απολύτως σύμφωνη με την επιθυμία και τις συνήθειες τους.

Το πρόγευμα τους αποτελείται από τσάϊ και γάλα, ψωμί και εληές ή τυρί, το μεσημέρι παίρνουν κρέας, μαγειρεμένα με πατάτες ή μακαρόνια ή ρύζι, ή λαχανικά (ανάλογα με την εποχή). Ξεχωριστό φαγητό ετοιμάζεται για το δείπνο, που δίδεται στις 5 το απόγευμα. Τα όσπρια δεν συνηθίζονται πολύ. Δεν είναι όμως δύσκολο να προσφέρωνται τακτικά αν αποδειχθεί ότι οι κύπριοι στρατιώτες τα προτιμούν από άλλα είδη. Πάντως οι αξιωματικοί τους και πρώτος ο άγγλος Διοικητής τους έχουν όλη την καλή διάθεση να ανταποκριθούν σε όλες τις λογικές απαιτήσεις τους.

Όπως είπαμε πρωτύτερα οι στρατιώτες μας έμεναν πολλοί μαζί σε μεγάλες μπαράγκες. Μα όπως μούλεγε ο αξιωματικός τους κ. Χάτκινσον τους μεταφέρανε στις "τέντες" για να σκληραγωγηθούν. Στρατιώτης χωρίς σκληραγωγία είναι βέβαια κάτι το ακατανόητο.

Θα χρειασθεί ίσως αργότερα είτε για να κάμουν γυμνάσια, είτε για άλλους λόγους, να μετατοπισθούν για λίγες μέρες ή για περισσότερο καιρό. Είναι λοιπόν, απαραίτητο, να εξοικειωθούν με τη στρατιωτική ζωή, νάναι σκληραγωγημένοι και να

συνηθίσουν να βολεύονται στον ύπνο τους ανάλογα με την περίσταση.

Πάμε να παρακολουθήσουμε τα γυμνάσια τους. Σε διάφορα σημεία του μεγάλου γηπέδου διακρίνονται ομάδες Κυπρίων στρατιωτών που κάθε μια εκγυμνάζεται διαφορετικά. Εκείνοι εκεί προπονοούνται στο "βάδην". Ο άλλος όμιλος παρακάτω εξασκείται στο οπλοπολυβόλο. Άλλες ομάδες, διδάσκονται θεωρητικά, ό,τι αφορά τη χρήση διαφόρων όπλων. Οι υπαξιωματικοί που τους γυμνάζουν και τους διδάσκουν, δεν ξέρουν όλοι τα ελληνικά. Μα υπάρχουν και δικοί μας υπαξιωματικοί- δεκανείς και λοχίες- που χρησιμεύουν ως διερμηνείς.

Πλησιάζουμε. Ο κάπταιν Χότκινσον που μας συνοδεύει, είχε υπηρετήσει δέκα χρόνια στην Ελλάδα. Και μιλά τα ελληνικά πολύ καλά. Μας επιτρέπει να επικοινωνήσουμε με τους στρατιώτες και να ζητήσουμε να δούμε οποιονδήποτε γνωστό μας. Βλέπω μερικούς που τους εγνώριζα από την Κύπρο. Και ανταλλάσσουμε λίγα λόγια. Δεν μπορούμε όμως τη στιγμή αυτή την γυμνασίω να μιλήσουμε περισσότερο. Εζήτησα να δω τον Μιχ. Μελανίδη, τον Κυρ. Ν. Ακαθιώτη, που είναι γνωστός στην Κύπρο ως ποιητής κι ως δραματογράφος, κάποιον Βάσο, πρώην σωφέρ, τον Γιαννακό τον εφημεριδοπώλη και τον άλλοτε ανταποκριτή της "Ελευθερίας" Δημ. Παναγίδη.

Τον Ε. Ιακωβίδη που υπηρετεί ως λοχίας τον είδα πρωτίτερα και μίλησα αρκετά μαζί του. Υποσχέθηκε να μας στέλλει τακτικά ανταποκρίσεις για τη ζωή των Κυπρίων στρατιωτών και με πληροφόρησε πως έγιναν ήδη οι σχετικές διευθετήσεις.

Σε μια στιγμή, σταματούν μπροστά μας μερικά αυτοκίνητα. Και ανεβαίνει σ' αυτά μια ομάδα στρατιωτών.

- Αυτοί, πάνε να οδηγήσουν αυτοκίνητα, μου λέγει ο κ. Χάτκινσον. Επέρασαν τις σχετικές εξετάσεις. Επέτυχον. Και τώρα χρησιμοποιούνται για

τη δουλειά αυτή. Σημειώστε πως όλοι οι στρατιώτες σας, εκτός αυτού ότι θα πάρουν την στοιχειώδη στρατιωτική εκπαίδευση, (θεωρητική και πρακτική) θα αποκτήσουν και τεχνική μόρφωση. Προορίζονται για οδηγούς αυτοκινήτου, μηχανικοί ηλεκροτεχνίτες κλπ. Θα μείνουν στην υπηρεσία της Επιμελητείας και θα χρησιμοποιούνται στις βοηθητικές υπηρεσίες. Πρέπει, ως τόσο, κι ως στρατιώτες να είναι καλά γυμνασμένοι και έτοιμοι για κάθε ενδεχόμενο".

Η πειθαρχία, κι η τάξη, είναι απαραίτητα στη στρατιωτική ζωή. Χωρίς αυτά, δεν μπορεί να νοηθεί καλός στρατιώτης. Κι όταν ένας άνθρωπος αποφασίζει να υπηρετήσει στο στρατό πρέπει να έχει υπ' όψη του, πως αναγκαστικά θα κάμει πολλές αβαρίες στις προηγούμενες συνήθειες του.

Θ' αλλάξει ο τρόπος της ζωής του, θα προσαρμοσθεί προς μία νέα κατάσταση, πολύ διάφορη, απ' αυτήν που γνώρισε στην κοινωνία, όντας ελεύθερος να διαθέσει όπως ήθελε τον εαυτό του και τις ώρες του.

Για την προσαρμογή αυτή κατέβαλον κάθε προσπάθεια οι κύπριοι στρατιώτες. Και ήδη ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της στρατιωτικής ζωής με μεγαλύτερη ευκολία, παρά κατά τον πρώτο μήνα του νέου σταδίου.

Όταν περάσουν δυο τρεις μήνες ακόμα, η εξοικείωση τους με το στρατιωτικό περιβάλλον θα είναι πλήρης.

Αλλά πως περνούν την ημέρα τους;

Ευπνούνε στις **6 1/2** το πρωί, τακτοποιούν το κρεβάτι τους, πλένονται κι ετοιμάζονται για το πρόγευμα, που γίνεται στις **7-7 1/2**. Στις **8** αρχίζουν τα γυμνάσια. Δεν είναι για όλους τα ίδια κάθε μέρα. Εξασκούνται στο βάδισμα, ασκούνται πρακτικά στη χρήση του κοινού στρατιωτικού όπλου, του οπλοπολυβόλου, του μυδραλιοβόλου κτλ επί δύο ώρες. Μαθαίνουν πως να καθαρίζουνε το όπλο τους οι αρχάριοι και ότι άλλο χρειάζεται για νάνα

τακτικοί.

Είδα σε μια μικρή μπαράγκα ένα όμιλο, αποσχολημένο στο καθάρισμα του όπλου και τους στρατιώτες της τρίτης αποστολής που μάθαιναν το γέμισμα του όπλου, τη χρήση του κινητού ουραίου, το "επ' ώμου" κτλ.

Από τις **10** έως τις **10 1/2** έχουν διάλειμμα, για να αναπαυθούνε. Υστερα απ'αυτό-ως τις δώδεκα- αρχίζει η θεωρητική εκπαίδευση για τους λιγώτερο προχωρημένους.

Όλοι οφείλουν να πάρουν αυτή τη μόρφωση.

Την ίδια ώρα, όσοι προπαρασκευάζονται για τις εξετάσεις που πρέπει να δώσουν για να γίνουν οδηγό αυτοκινήτων, μηχανικοί κτλ πηγαίνουν να εξασκηθούν.

Δηλαδή η εκγύμναση των στρατιωτών-πρακτική, θεωρητική και τεχνική- δεν διαρκεί περισσότερο από τέσσερις ώρες συνήθως. Σπάνια, μια η δυο φορές την εβδομάδα, έχουν και δυο ώρες γυμνάσια τ' απόγευμα.

Στις **4 1/2- 5** δίδεται το δείπνο. Κι' από την ώρα αυτή, μπορούν ελεύθερα οι στρατιώτες να κατέβουν στο Κάιρο. Οι κατασκηνώσεις τους απέχουν είκοσι λεπτά ως μια ώρα από το τραίνο. Και πάνε πεζοπορία ως εκεί, έτσι, ως τις έξη ή έξη παρά τέταρτο βρίσκονται στη πόλη.

Τέσσερις φορές την εβδομάδα έχουν το δικαίωμα να μένουν στο Κάιρο μέχρι τις **10** μ.μ. Μια φορά ως τα μεσάνυχτα. Και το Σάββατο, ως τη μία μετά τα μεσάνυχτα. Αυτή τη μέρα επιτρέπεται να επιστρέφουν στο στρατόνα τόσο αργά, επειδή την Κυριακή δεν έχουν γυμνάσια. Και γυρνούν πάντα στην ώρα τους γιατί αλλιώςτικά θα είχαν να κάμουν με τις περιπολίες που επαγρυπνούν στην πόλη, για την πιστή εφαρμογή των στρατιωτικών κανονισμών, ως προς το ζήτημα της εξόδου, κάθε στρατιώτη".